

PADOMES LĒMUMS (ES) 2017/2463**(2017. gada 18. decembris),****ar ko pilnvaro Horvātiju, Nīderlandi, Portugāli un Rumāniju Eiropas Savienības interesēs akceptēt Sanmarīno pievienošanos 1980. gada Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 3. punktu saistībā ar tā 218. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība bērnu tiesību aizsardzības veicināšanu ir izvirzījusi par vienu no saviem mērķiem, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā. Pasākumi bērnu aizsardzībai pret nelikumīgu aizvešanu vai aizturēšanu ir minētās politikas būtiska sastāvdaļa.
- (2) Padome ir pieņēmusi Regulu (EK) Nr. 2201/2003 ⁽²⁾ ("Briseles IIa regula"), kuras mērķis ir aizsargāt bērnus no nelabvēlīgās ietekmes, ko rada nelikumīga aizvešana vai aizturēšana, un ieviest procedūras, ar kurām paredzēts nodrošināt viņu nekavējošu atpakaļatdošanu uz dalībvalsti, kurā atrodas viņu parastā dzīvesvieta, kā arī nodrošināt saskarsmes tiesību un aizgādības tiesību aizsardzību.
- (3) Briseles IIa regula papildina un pastiprina 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvenciju par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem ("1980. gada Hāgas konvencija"), kas starptautiskā mērogā izveido saistību un sadarbības sistēmu attiecībās starp konvencijas dalībvalstīm un starp centrālajām iestādēm un kas tiecas nodrošināt nelikumīgi aizvestu vai aizturētu bērnu ātru atgriešanu.
- (4) Visas Savienības dalībvalstis ir 1980. gada Hāgas konvencijas dalībvalstis.
- (5) Savienība mudina trešās valstis pievienoties 1980. gada Hāgas konvencijai un atbalsta 1980. gada Hāgas konvencijas pareizu īstenošanu, kopā ar dalībvalstīm *inter alia* piedaloties speciālajās komisijās, kuras regulāri organizē Hāgas Starptautisko Privāttiesību konference.
- (6) Kopīgs tiesiskais regulējums, kas piemērojams attiecībās starp Savienības dalībvalstīm un trešām valstīm, varētu būt vislabākais risinājums sensitīvos starptautiskās bērnu nolaupīšanas gadījumos.
- (7) 1980. gada Hāgas konvencijā ir noteikts, ka to piemēro attiecībās starp valsti, kas tai pievienojas, un konvencijas dalībvalstīm, kuras ir deklarējušas, ka akceptē šo pievienošanos.
- (8) 1980. gada Hāgas konvencija liedz tādām reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām kā Savienība kļūt par tās dalībnieci. Tāpēc Savienība minētajai konvencijai nevar pievienoties, un tā nevar arī deponēt deklarāciju, ar ko tā akceptē attiecīgās valsts pievienošanos.
- (9) Ievērojot Eiropas Savienības Tiesas atzinumu 1/13 ⁽³⁾, 1980. gada Hāgas konvencijā paredzētā pievienošanās akcepta deklarācija ietilpst Savienības ekskluzīvajā ārējā kompetencē.
- (10) Sanmarīno savu pievienošanās instrumentu attiecībā uz 1980. gada Hāgas konvenciju deponēja 2006. gada 14. decembrī. Attiecībā uz Sanmarīno 1980. gada Hāgas konvencija stājās spēkā 2007. gada 1. martā.
- (11) Visas attiecīgās dalībvalstis, izņemot Horvātiju, Dāniju, Nīderlandi, Portugāli un Rumāniju, jau ir akceptējušas Sanmarīno pievienošanos 1980. gada Hāgas konvencijai. Pēc Sanmarīno stāvokļa izvērtēšanas tika secināts, ka Horvātija, Nīderlande, Portugāle un Rumānija var Savienības interesēs akceptēt Sanmarīno pievienošanos saskaņā ar 1980. gada Hāgas konvencijas noteikumiem.

⁽¹⁾ 2017. gada 30. novembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (12) Tādēļ Horvātija, Nīderlande, Portugāle un Rumānija būtu jāpilnvaro saskaņā ar šajā lēmumā ietvertajiem noteikumiem deponēt savas deklarācijas, ar ko tās Savienības interesēs akceptē Sanmarīno pievienošanos 1980. gada Hāgas konvencijai. Pārējām Savienības dalībvalstīm, kas jau akceptējušas Sanmarīno pievienošanos 1980. gada Hāgas konvencijai, nav jādeponē jauna pievienošanās akcepta deklarācija, jo saskaņā ar starptautiskajām publiskajām tiesībām līdzšinējās deklarācijas paliek spēkā.
- (13) Apvienotajai Karalistei un Īrijai Briseles IIa regula ir saistoša, un tās piedalās šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.
- (14) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Horvātija, Nīderlande, Portugāle un Rumānija ar šo tiek pilnvarotas Savienības interesēs akceptēt Sanmarīno pievienošanos 1980. gada Hāgas konvencijai.
2. Šā panta 1. punktā minētās dalībvalstis ne vēlāk kā 2018. gada 19. decembrī deponē deklarāciju, ar ko Savienības interesēs akceptē Sanmarīno pievienošanos 1980. gada Hāgas konvencijai un kas jāformulē šādi:
- “[Pilns DALĪBVALSTS nosaukums] deklarē, ka tā saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2017/2463 akceptē Sanmarīno pievienošanos 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem.”
3. Šā panta 1. punktā minētās dalībvalstis informē Padomi un Komisiju par to savu deklarāciju deponēšanu, ar ko akceptēta Sanmarīno pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai, un minētās deklarācijas tekstu dara zināmu Komisijai divos mēnešos no deponēšanas dienas.

2. pants

Tās dalībvalsts, kas savas deklarācijas, ar kurām tās akceptē Sanmarīno pievienošanos 1980. gada Hāgas konvencijai, ir deponējušas pirms šā lēmuma pieņemšanas dienas, jaunu deklarāciju nedeponē.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā paziņošanas dienā.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Horvātijai, Nīderlandei, Portugālei un Rumānijai.

Briselē, 2017. gada 18. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
K. SIMSON*